

Και μερικά
πολιτικά.

Και πάλιν είναι κρίσιμος ή θέσις τών πραγμάτων, και εις τήν σάλαν τής Βουλής και εις τὰ θεωρεία επικρατεί συζήτησις σπουδαίων ζητημάτων, καθώς κι' εις τὸ προαύλιον μεγάλη φασαρία. Ἐν γένει ὁ πολιτικός ὀρίζων τής πατρίδος εὐρίσκεται εις ἐποχὴν ἀγρίας καταγιγίδος.

Ὁ Τζάνης καταφέρεται κατὰ τών εἰσπρακτόρων, quod modo ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ τοῦ δήμου Οὐχαλίας ζητοῦσι τὴν ἀπότισιν τών παρανόμων φόρων, γενόμενοι και πρόξενοι φρικτῆς ἀνωμαλίας. Και ὡς ἐκ τούτου θάνατοι κτηνῶν κατοικιδίων, και συνεχεῖς τραυματισμοὶ ἀνδρῶν τε και παιδίων.

Ἄλλ' ἔπερ σπουδαιότερον αὐτῆς τής ἐβδομάδος, Δουζίνα λόγον ἔχουεν τής περιόδου πρώτον, θρηνοῦντα μετὰ σπαραγμῶν τὸ μέλλον τής Ἑλλάδος και προκαλοῦντα θέαμα δακρύων και γελώτων. Ζητεῖ νὰ φέρουν ὑπευργοὺς ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν, κι' εἰ δυνατόν, και βουλευτὰς χωρὶς ἀργοπορίαν.

Ἐνθουσιώδης παρευθὺς ὑπέδειξε τὴν κλειδα, εἰ' ἧς και τοῦ Συντάγματος ἡ θύρα ὑποκύπτει, και φθάσας εἰς τοῦ λόγου του κι' αὐτὸς τὴν κατακλειδα σπουδαίον νομοσχέδιον ἀνάμεσον των ὀρίπτει, δι' οὗ περὶ τών ἀμαξῶν πολὺ ὀρθῶς φροντίζει, και ἔπερ, ὡς εἰκάζομεν, τ' ἀκόλουθα ὀρίζει.

Ἐν πρώτοις ἂν ποτὲ συμβῆ δυστύχημα ἰστὸ δρόμο, ἐκ τών κλητήρων τών τυχόν ἐκεῖ παρατυχόντων δύο ἢ τρεῖς ν' ἀρπάξουν τὴν ἀμαξα ἰστὸν ὤμο και νὰ τὴν φέρουν παρευθὺς ἰστὸ σπητι τών παθόντων. Κι' ἀφοῦ λοιπὸν ἀνέφερε τὰ χρέη τών κλητήρων, εἶπεν εἰς τὸν ἐπίλογον και περὶ καλογήρων.

Ἐκτὸς ἐκείνου ἔχουεν λόγον Μαυρομιχάλη, ζητοῦντα τὴν εἰς τὸν στρατὸν ἐξαετῆ θητείαν και ὡς ἐκ τούτου ταραχὴ προέκυψε μεγάλη χωρὶς κι' αὐτὸς τοῦ λόγου του νὰ νοιώθῃ τὴν αἰτίαν. Ὁ κύριος Ζηνόπουλος τὸν λόγον συνεχίζει και τὴν θητείαν τοῦ στρατοῦ μετ' ἄλλων συσχετίζει.

Ὀβτως ἐχόντων, κύριοι, ἐσχάτως τών πραγμάτων, τὸ βῆμα ἀνέρχονται πολλοὶ ἀλληλοδιαδόχως, κινῶντες πλῆθος συριγμῶν και χειροκροτημάτων, ἐνῶ τὴν θύραν τής βουλῆς φρουρεῖ εὐζώνων λόγος. Κι' ἐνῶ εἰς τὰ δωμάτια οἱ βουλευταὶ καπνίζουν ἀδρῶς φιλοφρονούμενοι ὀβρίζονται κι' ὀβρίζουν.

Τὸ φύλλον τὸ ἐπόμενον,
πολὺ ἀναμενόμενον.

Τὸ ἄλλο φύλλον τοῦ Ρωμηοῦ, τὸ πρὸς τὸ νέον ἔτος, ἐκτὸς τοῦ δι' ἡμᾶς ἰμὴ πολλὰ ὁ Περικλέτος, θάνατι πολὺ πρωτότυπον παρ' ὄλων τὰς ἐλπίδας και θάνατι, κύριοι, διπλοῦν, ἤγουν μ' ὀκτὼ σελίδας. Θὰ ἔχῃ τόσα, περὶ κανεῖς ἀκόμα δὲν προσμένει, κι' ἐκ τούτου κατανάλωσις παραπολλὴ θὰ γένη.

Και ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, θάνατι διπλοῦν τὸ φύλλον, και θὰ γίνῃ ἀνάρπαστον και παρ' ἔχθρῶν και φίλων, και ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα εὐκόλως ἐννοεῖτε, γι' αὐτὸ πρὸς εἴκοσι λεπτά ς' τοὺς δρόμους θὰ πωλῆται. Μόλις λοιπὸν ἀκούσετε πῶς βγήκε μετ' στήν πόλι, ἰστοὺς πωλητὰς ὀρμήσετε και ἀγοράσετε ὄλοι.

Ἄγγελμα δι' ἀγγελίας
μετ' ὀλίγης ὤφελειας.

Ἀφοῦ λοιπὸν πολλοὶ ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν, ἂν ἀγγελίας βάλωμεν, πόσο θὰ πληρωθοῦν, τοὺς ἐπαναλαμβάνομεν, πῶς ἡ τιμὴ δηλοῦται ἕκαστος στίχος πρὸς λεπτὰ πενήτηκοντα—τ' ἀκούτε;

Και ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἐστὴν ἀγορὰν τοῦ Πειραιῶς, ἰστοῦ Λούμη δὲ πλησίον ἀνοίξε, ὡς ἐμάθομεν, καινούριο καφενεῖον. Καφὲς ἐξαισιος, πρὸς δὲ ὑπηρεσία πρώτης, και τὸ μολες και ἔκτακτος παντου καθαριότης. Τσαγκάρης, Κουρκουνακῆς τε, οἱ δὲ τὸ διευθύνουν, κι' οἱ Πειραιῶταις τρέχουνε και τὸν καφέ τους πίνουν.

Εἰς τών ἐφημερίδων τὸ μόνον Πρακτορεῖον (τὸ λέγομεν εἰς γνόσιν ἀπάντων τών κυρίων) θὰ πάρτε βιβλία ἰσθηνά και διαλεκτά, ἐνῶ ὀλίγα μόνον θὰ δώσετε λεπτά. Ἡμερολόγια μας πολλὰ ἐκεῖ θὰ βρῆτε, και δύνασθε εὐκόλως νὰ τὰ προμηθευθῆτε. Πρὸς τούτοις ν' ἀγοράσῃ ἐκεῖ καθεὶς ἰμορεῖ Ἄνα παραδιάδην τοῦ Γεωργη τοῦ Σουρη.

Ὀπισθεν τής ἐκκλησίας τών ἐδῶ Καθολικῶν θὰ εὐρῆτε ἀποθήκην οἴνων μαύρων και λευκῶν, γευστικῶν, πολὺ εὐόσμων, παλαιῶν κι' εὐθηνωτάτων και δι' ἰσθενεῖς ἐν γένει ὄλων ὀφελιμοτάτων. Ὀστις ἀπαξ ἀγοράσῃ παρευθὺς τοὺς ἐκτιμᾶ... Εἰς τὸ Νέκταρ, ἀποθήκη Ἰωάννου Ζωσιμά.

Ἐστὸ Σπύρου τοῦ Μονάνου, εἰς τὴν ὀδὸν Ἐρμού, θὰ εὐρῆτε καπέλα ὀραία τοῦ σερμοῦ, πτερά και γαρνιτούραις, χίλιων εἰδῶν κορδέλαις, ἰσθη διὰ καπέλα και ἐκλεκταῖς δαντέλαις. Ἐπίσης θὰ εὐρῆτε και ἰσθη γιὰ κυρίας, στεφάνους κι' ἰσθηδόμας, και εἰς τιμὰς μετρίαις.

Τοῦ ἰσθημοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἰστο τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
με τής βρώμας τών Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον.

Καφενεῖ τών «Ἐθ Φρονούντων» — νύκτα ἰμέρα συζητούντων,
με μπακάληδες και πόσους, — και καιτῆδες ἄλλους τόσους,
μ' ὀρητήρη, και καιτῆρη — και μὴ μάνδρα με καιτῆρη.